

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010572
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2015 v trestnej veci obžalovaného T. O., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný T. O., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom X.,
N. XXX/XX, prechodne bytom N., T.. P., bez pracovného pomeru

je vinný,
že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 11C/5/2011-40 zo dňa 14.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2011 bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu svojej dcéry Y. O., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 50 € počnúc právoplatnosťou rozhodnutia vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa P. O., A.. XX.XX.XXXX, bytom Ž. W. XX, si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti vo Zvolene a na iných miestach riadne a včas neplní, jej plneniu sa vyhýba, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je poberateľom žiadnych dávok vyplácaných Sociálnou poisťovňou, je vlastníkom viacerých nehnuteľností a neobstaral si žiadny príjem, čím si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, v rozhodnom období uhradil viacerými platbami celkovo 100 €, pričom mu za obdobie od 01.11.2014 do 28.10.2015 vznikol dlh na výživnom vo výške 500 €, a koná tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 3T/62/2014 zo dňa 22.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2015 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal taký čin hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv 232/15/6611 dňa 24.08.2015 obžalobu na T. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že si riadne a včas neplní svoju vyživovaciu povinnosť na maloletú dcéru, avšak dodal, že výživné uhrádzal až do času, kedy zostal práceneschopný, čo bolo približne pred 2 rokmi. V tomto období prestal kvôli zdravotným problémom vykonávať svoju živnosť v oblasti stavebníctva, pričom mu však invalidný dôchodok priznaný nebol. V súčasnosti nie je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, odkiaľ bol v minulosti vyradený, poberá iba 54 € vyplácaných Sociálnou poisťovňou. Vzhľadom na svoju práceneschopnosť nie je schopný vykonávať ani verejnoprospešné práce, z ktorých by si mohol privyrobiť. Čo sa týka vlastníctva určitých nehnuteľností, tu obžalovaný vyhlásil, že žiadne pozemky (na ktorých má spoluvlastnícky podiel) predávať nebude, pretože tieto vlastní piati spoluvlastníci. Pokiaľ ide o stretávanie sa obžalovaného s jeho maloletou dcérou, obžalovaný sa s ňou podľa vlastných slov občasne stretáva a podľa možností sa o ňu aj zaujíma.

Svedkyňa - poškodená P. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej bývalý manžel a o maloletú dcéru neprejavuje žiadny záujem. Od mesiaca november 2014 jej obžalovaný na výživu dcéry neprispieva, iba niekedy pošle časť výživného, ani to nie však v plnej výške. Počnúc uvedeným dátumom bolo poškodenej zo strany obžalovaného uhradených celkovo 100 €. Dlžované výživné si poškodená uplatňuje aj cestou exekúcie vedenej u P. B. J.. Hoci v prebiehajúcej exekúcii neboli od obžalovaného vymožené na výživu maloletej Y. O. žiadne finančné prostriedky, maloletá doposiaľ z dôvodu neplatenia výživného núdzou netrpí.

Samosudca ďalej vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 11C/5/2011-40 / č.l. 25-30/, ktorým bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 50 € mesačne, rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/62/2014 o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného /č.l. 31/, rodného listu maloletej Y. O. /č.l. 35/, vysvedčenia maloletej zo Základnej školy /č.l. 36/, potvrdenia o dočasnej PN obžalovaného /č.l. 42-45/, výpisu z jeho živnostenského registra /č.l. 46/, správy ÚPSVaR Zvolen o priebežnej evidencii obžalovaného medzi uchádzačmi o zamestnanie /č.l. 47/, správy Sociálnej poisťovne /č.l. 48/, správ o povesti obžalovaného /č.l. 50-51/, výpisu z katastra nehnuteľností ohľadom vlastníctva nehnuteľností obžalovaným /č.l. 53-65/, odpisu RT na obžalovaného /č.l. 66/, výpisu z evidencie priestupkov /č.l. 67-70/ a upovedomenia o začatí exekúcie /č.l. 73/.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére Y. O., nar. XX.XX.XXXX platením výživného, ku ktorému bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/5/2011-40 zo dňa 14.04.2011, právoplatným dňa 18.05.2011 a to aj napriek tomu, že bol v posledných 24 mesiacoch právoplatne odsúdený práve za prečin zanedbania povinnej výživy.

Keďže v predmetnom období nebol obžalovaný zamestnaný, z evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny bol naposledy v roku 2013 vyradený na vlastnú žiadosť a o príspevok v hmotnej núdzi požiadal avšak tento mu nebol priznaný z dôvodu, že je pre účely

priznania tohto príspevku stále spoluposudzovaný s bývalou manželkou - poškodenou P. O.. V registri sociálnej poisťovne evidovaný nie je, za účelom zabezpečenia si akéhokoľvek príjmu nevyvinul žiadnu aktivitu a svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach odmieta predať a tým spôsobom teda speňažiť, čím si sám si privodil stav bez hmotného zabezpečenia, pre ktorý nebol a naďalej nie je schopný uhrádzať výživné na maloletú dcéru. Uvedeného konania sa obžalovaný dopustil aj napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/62/2014, právoplatným dňa 05.02.2015 na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Obžalovaný sa teda svojho opakovaného protiprávneho konania dopustil počas plynutia skúšobnej doby vyššie uvedeného podmieneného odsúdenia.

Vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona podľa ktorého, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. S poukazom na to súd upravil obdobie nepĺnenia vyživovacej povinnosti obžalovaného až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, teda od 01.11.2014 do 28.10.2015 a zároveň upravil dlžnú sumu výživného na sumu 500 €, teda dopočítal dlžné výživné na dcéru Y. O., nar. XX.XX.XXXX tak, že od podania obžaloby do dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia obžalovaný dlhoval na úhradách matke maloletej ďalšiu časť dlžnej sumy vo výške 100 € za 2 mesiace.

Obžalovaný je z miesta svojho trvalého bydliska v obci Sása hodnotený ako nemajetný, zdržiaval sa na ubytovni v Pliešovciach a momentálne žije zrejme ako bezdomovec v meste Zvolen. Iba 1-krát do mesiaca si chodí na poštu v obci Sása pre sociálne dávky. Podľa vyjadrení mesta Zvolen tu obžalovaný nemá hlásený trvalý ani prechodný pobyt, živnosť v oblasti murárstva ukončil obžalovaný podľa výpisu zo živnostenského registra ku dňu 30.04.2012 a od 23.05.2014 je práceneschopný, teda nikde nepracuje, a o ponúkané verejnoprospešné práce nemá kvôli zdravotným ťažkostiam záujem. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol od roku 2012 deväťkrát prejednaný pre rôzne druhy protiprávnej činnosti. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený vyššie zmieneným rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 3T/62/2014 zo dňa 22.10.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, z ktorého odsúdenia by mu skúšobná lehota podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody plynula až dňa 05.02.2017.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona. Závažnosť spáchaného činu spočíva v tom, že obžalovaný narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana pred nepĺnením si zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Obžalovanému nepoľahčuje ani nepriťažuje žiadna okolnosť. Na inak príťažujúcu okolnosť v podobe predchádzajúceho odsúdenia (§ 37 písm. m/) súd pri ukladaní trestu neprihliadol, pretože túto aplikoval v súvislosti s ukladaním nepodmieneného trestu v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené a predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný si z predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Zvolen v konaní sp. zn. 3T/62/2014, ktorým mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody, nezobral ponaučenie, a v priebehu plynutia 2-ročnej skúšobnej doby sa opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy, keďže si úmyselne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére. Súd preto dospel k záveru, že na jeho prevýchovu a nápravu z titulu individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť represívne, nakoľko režim podmieneného odsúdenia zjavne nemal na obžalovaného prevýchovný vplyv a nebol v danom prípade z hľadiska ochrany spoločnosti a nápravy páchatela dostačujúci, preto súd najmä s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zákona obžalovanej uložil nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Pre výkon tohto trestu ho súd zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko sa obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nenachádzal vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd na záver dodáva, že napriek tomu, že svedkyňa - poškodená P. O. si počas prípravného konania uplatnila nárok na náhradu škody vzniknutej neplatením výživného zo strany obžalovaného, súd jej

požadovanú náhradu škody nemohol priznať samostatným výrokom rozsudku, pretože matka maloletej Y. O. nie je v tomto trestnom konaní v postavení poškodeného, a nejedná sa teda u nej o škodu spôsobenú trestným činom v pravom slova zmysle. S poukazom na všetko uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).